

سرمقاله

سیدمحسن اسدی، سردبیر

ما مذاکرات را چگونه می بینیم

مذاکرات، مهم‌ترین خبر این روزهاست. جمهوری اسلامی ایران، تلاش می‌کند تا در میدان مذاکره هم، با صلابت و جوانمردانه پایدردی کندو طرف مقابل هرچندبعداز نمایش قدرتمندانه نیروهای مسلح مامجرب شده با اصول جمهوری اسلامی ایران پای میز بنشینند، اما همچنان ناچوانمردانه و با خدعه و نیرنگ ضربه می‌زند. واقعیت امروز این است که میدان مذاکره، همان میدان نبرد است؛ بی‌هیچ تفاوتی؛ و آن‌هایی که در آن میدان مجاهده می‌کنند همان هایی هستند که مقاومت ایران اسلامی را در برابر تهاجم نظامی، سامان داده‌اند و دشمنی را که آمده بود تا آسوده خود را پیروز میدان ببینند، به زانو درآورده‌اند.

در این میان، گاه از گوشه و کنار فضای رسانه‌ای، صداهایی به گوش می‌رسد که دانسته یا ندانسته، بین میدان مبارزه و میدان مذاکره، جدایی می‌اندازد و مردان مذاکره را به بی‌توجهی به میدان مبارزه متهم می‌کند. در این میان، مهم است که رسانه‌ای به شفاف‌ترین شکل ممکن، مواضع خود را در قبال «مذاکرات و مبارزات» روشن کند. آنچه در ادامه می‌آید مواضع روزنامه قدس در برابر مذاکرات است؛ مواضعی که گاه از خلال صرفاً یک یادداشت یا یک نوشته که تمامیت دیدگاه روزنامه را نمایانگی نمی‌کند، دچار سوءبرداشت می‌شود.

■ ■ ■

مذاکرات فانتزی نیست؛ نه در این دوره و نه در تمام دوره‌های پیش از این. هر دوره از مذاکرات که تاکنون برگزار شده است، با هدف مقابله با زیاده‌خواهی‌های دشمن بوده و آن‌هایی که مردان آن مذاکره بوده‌اند به پشتوانه حمایت‌های مردمی و با نظارت نهادهای ذریبط در ساختار جمهوری اسلامی در آن کارزار حاضر شده‌اند؛ در رأس این نهادها، نهاد ولایت فقیه و جایگاه رهبری جامعه اسلامی قرار دارد و نهادهای نظارتی و تصمیم‌ساز و تصمیم‌گیر، در ادامه آن تعریف می‌شوند. دامن زدن به شائبه ناهماهنگی میان این نهادها و تقسیم آن‌ها به نهادهای موافق مذاکره و مخالف مذاکره، یا قائل شدن به وجود مذاکرات مورد تأیید نظام و مذاکرات غیر آن، جفا در حق جمهوری اسلامی و رأس آن، جفا در حق و تصمیم‌ساز و تصمیم‌گیر، در ادامه آن تعریف می‌شوند. دامن زدن به شائبه ناهماهنگی میان این نهادها و تقسیم آن‌ها به نهادهای موافق مذاکره و مخالف مذاکره، یا قائل شدن به وجود مذاکرات مورد تأیید نظام و مذاکرات غیر آن، جفا در حق جمهوری اسلامی و رأس آن، جفا در حق مقام معظم رهبری است؛ چه امام شهید و چه امام حاضر. در همه این سال‌ها هر گاه به مصلحتی مذاکره‌ای شده، آن مذاکره صرفاً و صرفاً در چارچوب خواست، منافع و صلاحدید جمهوری اسلامی بوده و لاغیر و مردانی که در آن مذاکره، مسئولیت اجرای امر را بر عهده داشته‌اند به تعبیر امام شهید «سربازان نظام» بوده‌اند که در ادای وظیفه سربازی کوتاهی نکرده‌اند. در این دوره نیز پس از یک عرصه نبرد همه‌جانبه و شکست دشمن در تحقق اهداف پداندیشانه‌اش، با تدبیر شورای عالی امنیت ملی و تأیید رهبر معظم انقلاب اسلامی مذاکرات در شرایطی جدی و سطحی بالا با حضور رئیس مجلس شورای اسلامی به عنوان یکی از مهم‌ترین شخصیت‌های حقوقی و سیاسی کشور و تحت تدبیر رهبر معظم انقلاب شکل گرفته تا دستاوردهای میدان در عرصه دیپلماسی تثبیت و حقوق ملت استیفا شود. البته بدخواهی‌های دشمن، تمامی ندارد و نقد مذاکرات، نقد همین بدخواهی‌هاست؛ چنان‌که عموماً امام جامعه با تأکید بر بدعه‌دی دشمن، جامعه را از دل بستن به این مذاکرات پرهیز داده‌اند؛ اما با این همه جمهوری اسلامی ایران در چارچوب مواضع حقه خود، هر جا صلاح بداند توان نظامی‌اش را به کار خواهد گرفت و هر جا صلاح بداند از ابزار دیپلماسی بهره خواهد برد و همواره در میدان مذاکره هم، همچون میدان مبارزه با جدیت تمام حاضر خواهد بود.

■ ■ ■

نهاد «مردم» در ساختار جمهوری اسلامی، عین خود ساختار است و از این جهت، عینیت ملت-دولت، در این ساختار، به روشن‌ترین شکل تعین پیدا کرده است؛ و هم از این رو است که هر گاه خواسته‌ای از سوی جمهوری اسلامی مطرح شده، این خواسته با حمایت بی‌دریغ مردم همراه بوده است؛ و حقیقت آنکه آنچه به عنوان خواسته نظام مطرح می‌شود، همان خواسته مردم است. جدایی افکنی میان مردم و نظام و القای این معنا که بخشی از مردم با بخشی از تصمیمات نظام موافق نیستند، جفا در حق مردم و جفا در حق جمهوری اسلامی است. مذاکره یکی از همین موضوعات است. جریان‌های سیاسی باید بدانند که نظام، برآیند مردم است و آنچه را که به مصلحتی، بخواهد یا نخواهد، این خواستن یا نخواستن، همان خواستن یا نخواستن مردم است. القای این شبهه که بخشی از مردم در قبال مذاکرات، خواسته‌ای دیگر دارند، اگر خدمت به جبهه دشمن نباشد، قطعاً خدمت به جبهه خودی هم نیست. هر صدایی که در شرایط فعلی، مصلحت‌خواهی نظام را در هر شکل آن مورد تشکیک قرار بدهد، حقیانیت مردمی را مورد تشکیک قرار داده که جانشان را بر سر دست گرفته و زیر پرچم جمهوری اسلامی گرد آمده‌اند. چه آنکه همین مردم در تمام شب‌های دوران جنگ و دوران سکوت عرصه نبرد به دعوت رهبر معظم انقلاب در میادین حاضر بودند تا حمایت خود را از رزمندگان عرصه‌های مختلف به نمایش بگذارند.

■ ■ ■

جمهوری اسلامی ایران، جنگ‌طلب نیست. مظلومیت چهل و چند ساله نظام مقدس اسلامی، این حقیقت را عریان‌تر از همیشه، در برابر چشم جهانیان قرار داده است. ما، آغازکننده هیچ جنگی نبوده‌ایم؛ هر چند در عین اقتدار از تمامیت ارضی و کیان جمهوری اسلامی دفاع کرده‌ایم و دفاع خواهیم کرد. بر همین اساس، جمهوری اسلامی از هر مذاکره‌ای که حقوق او را به رسمیت بشناسد، حمایت خواهد کرد. جمهوری اسلامی از شکست هیچ مذاکره‌ای استقبال نمی‌کند و شکست هیچ مذاکره‌ای در مذاق او، شیرین نخواهد بود؛ اگر چه که در هیچ مذاکره‌ای، سر سوزنی از حقوق حقه خود که همان حقوق حقه مردم است، کوتاه نیامده و نخواهد آمد. مذاکرات برای جمهوری اسلامی، ابزار خربین زمان یا ابزار فریب افکار عمومی جهان نبوده و نیست. جمهوری اسلامی، مذاکره را ابزاری برای دفاع از کیان خود می‌داند؛ همچنان که توان دفاعی خود را هم جز با همین هدف، به کار نگرفته است. این مذاکرات هم هنوز در ابتدای راه است و قضاوت درباره آنچه رقم خواهد خورد دقیق و صحیح نیست.

چه آنکه در همین دور اول مذاکرات که به نتیجه کاملی نرسیده بود، ما توانستیم حقوق خود در کنترل تنگه هرمز را تثبیت و آتش بس پیروزمندان را برای جبهه لبنان محقق کنیم. ماصالح طبلان جنگ جلدییم. دنیا، امروز، بهتر از هر وقت دیگری بر این حقیقت آگاه شده است. هر صدایی هم که در داخل باوری جز این داشته باشد و علمی جز این بلند کند، در جبهه جمهوری اسلامی نیست.

همزمان با محقق شدن پیش شرط‌های ایران برای آتش بس و به‌رغم گردوخاک رسانه‌ای ترامپ صورت گرفت

بازگشایی هرمز با شروط ایرانی

گروه سیاسی | در حالی که رسانه‌های آمریکایی از ادامه مذاکرات ایران و آمریکا برای تهیه یک متن تفاهم خبر می‌دهند، اخبار ضد و نقیض از بازگشایی تنگه هرمز حکایت می‌کند. رسانه آمریکایی اکسیوس که مواضعی نزدیک به رژیم صهیونیستی دارد، روز گذشته اعلام کرد ایران و آمریکا در حال مذاکره بر سر یادداشت تفاهم سه‌صفحه‌ای هستند و انتظار می‌رود گفت‌وگوهای دوطرفه، روز یکشنبه در اسلام‌آباد برگزار شود. این رسانه همچنین به نقل از منبعی آگاه اعلام کرد پاکستان در حال میانجی‌گری در مذاکرات است و مصر و ترکیه نیز از پشت صحنه از آن حمایت می‌کنند. اکسیوس همچنین مدعی شد آمریکا در حال بررسی آزادسازی ۲۰ میلیارد دلار از دارایی‌های ایران در ازای تحویل ذخایر اورانیوم غنی‌شده این کشور است؛ ادعاهایی که از سوی هیچ مقام رسمی، تکذیب‌نشد.

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ مهار تنگه هرمز همچنان در دست ایران
اما روز گذشته در خبری مهم، عباس عراقچی، وزیر خارجه ایران اعلام کرد تنگه هرمز برابر خواست جمهوری اسلامی وبا شروط تعیین‌شده، به‌طور کامل باز شده است. او در فرستehی که در شبکه ایکس منتشر کرد، نوشت: «در چارچوب آتش بس در لبنان، عبور و مرور تمامی کشتی‌های تجاری از تنگه هرمز برای باقی‌مانده دوره آتش بس، از طریق مسیر هماهنگ‌شده‌ای که پیش‌تر توسط سازمان بنادر و دریانوردی جمهوری اسلامی ایران اعلام شده است، به‌طور کامل باز اعلام می‌شود». اما در همین حال، یک مقام ارشد نظامی در گفت‌وگو با خبرگزاری صداسویسما یاد از آنچه «بازگشایی کامل تنگه هرمز» تعبیر شده، تأکید کرد: تردد شناورهای نظامی از تنگه هرمز کماکان ممنوع است و صرفاً شناورهای غیرنظامی از مسیریهای تعیین شده و با اجازه نیروی دریایی سپاه می‌توانند تردد کنند.

■ ■ ■

■ ■ ■

■ خطیب‌زاده: به باز نگه داشتن تنگه هرمز متعهدیم
رئیس مرکز مطالعات و وزارت امور خارجه هم دیروز با اشاره به اینکه ایران همچنان به باز نگه داشتن تنگه متعهد است، گفت: با توجه به شرایط فعلی، ممکن است ترتیبات جدیدی از جمله در زمینه امنیت، عبور ایمن و ملاحظات

روزشمار جنگ | روز چهل و هشتم جنگ

روز ششمین روز آتش بس موقت، روز فروپاشی دو ستون اصلی استراتژی فشار آمریکا بود: «توهم محاصره» و «تاکتیک تفکیک». در حالی که سه نفتکش ایرانی در برابر چشمان حیرت‌زده ناوگان سنتکام از گلوگاه هرمز عبور کردند تا ثابت کنند «زدی دریایی» واشنگتن حریف اراده ایران نیست، در جنوب لبنان نیز هزاران آواره با فریاد و بی‌قراری به خانه‌های ویران‌شده خود بازگشتند. امروز ایران با رد قاطع پیش‌شروط آتش بس موقت، این پیام نهایی را به اسلام‌آباد مخابره کرد که امنیت در خاورمیانه، یک «کل تجزیه‌ناپذیر» است. یا صلح برای همه از لبنان تا دریای سرخ، یا استمرار هزینه‌ای که اکنون غول‌های اقتصادی آسیا و اروپا را به مرز جنون رسانده است.

■ ■ ■

■ ■ ■

گروه سیاسی | دهمین روز آتش بس موقت، روز فروپاشی دو ستون اصلی استراتژی فشار آمریکا بود: «توهم محاصره» و «تاکتیک تفکیک». در حالی که سه نفتکش ایرانی در برابر چشمان حیرت‌زده ناوگان سنتکام از گلوگاه هرمز عبور کردند تا ثابت کنند «زدی دریایی» واشنگتن حریف اراده ایران نیست، در جنوب لبنان نیز هزاران آواره با فریاد و بی‌قراری به خانه‌های ویران‌شده خود بازگشتند. امروز ایران با رد قاطع پیش‌شروط آتش بس موقت، این پیام نهایی را به اسلام‌آباد مخابره کرد که امنیت در خاورمیانه، یک «کل تجزیه‌ناپذیر» است. یا صلح برای همه از لبنان تا دریای سرخ، یا استمرار هزینه‌ای که اکنون غول‌های اقتصادی آسیا و اروپا را به مرز جنون رسانده است.

■ ■ ■

■ ■ ■

■ موازنه در دریا؛ وقتی «دیونا» اعتبار سنتکام را بلعید
بزرگ‌ترین ضربه به ماشین جنگی آمریکا روز گذشته در رادارهای دریایی کشتی‌ها ثبت شد. گزارش مستند مؤسسه کلپر مینی بر خروج ۵میلیون بشکه نفت خام ایران از تنگه محاصره‌شده هرمز نشان داد دستورات دونالد ترامپ برای «خفگی اقتصادی ایران» حتی سه روز هم دوام نیاورده است. این عبور مقتدرانه، نه‌تنها یک پیروزی لجستیک، بلکه یک «شلیک سنگین سیاسی» به قلب اعتبار نیروی دریایی آمریکا بود.

فراخبر

میراحمدرضا مشرف | در روزهای اخیر تردیدهای زیادی در مورد کارآمدی و میزان اثرگذاری تحریم دریایی ایالات متحده مطرح شده است. در وهله نخست بسیاری از تحلیلگران به وسعت سرزمینی ایران و جغرافیای مرزهای زمینی این کشور توجه نشان داده‌اند. محاصره دریایی ایران در شرایطی انجام می‌گیرد که مرزهای زمینی جمهوری اسلامی از رقم ۵م هزار و ۵۰۰ کیلومتر تجاوز می‌کند که از این جهت در میان ۳۰ کشور اول دنیا به لحاظ امتداد و تنوع مرزهای زمینی قرار دارد. ایران در امتداد ۱۶ استان مرزی، با بیش از ۱۵ کشور مرز زمینی و دریایی مشترک دارد. با این اوصاف به نظر نمی‌رسد تحریم دریایی کشوری که از مرزهای زمینی با چنین گستردگی بهره می‌برد، کارآمدی و تأثیرپذیری تعیین‌کننده‌ای بر جای گذارد.

■ ■ ■

■ ■ ■

■ تجربه تحریم‌ها و دیپلماسی استانی
اما در وهله دوم باید به تجربه تحریمی بیش از ۴۰ ساله ایران اشاره کرد که حتی شاید بیش از مورد اول می‌تواند در خشتی‌سازی این اقدام تحریمی جدید مؤثر واقع شود. در شرایطی که جمهوری اسلامی بر مبنای این تجربه راهکارهای مختلفی را برای عبور از تحریم‌ها آزموده است، در ارتباط با این مورد جدید و خاص، احتمالاً یک راهکار

■ ■ ■

■ ■ ■

برداشته یا در حال برداشتن آن‌هاست. متشکرم. از عربستان سعودی، امارات متحده عربی و قطر به خاطر شجاعت و کمک بزرگشان متشکرم!
حالا که اوضاع تنگه هرمز تمام شده، از ناتو یا من تماس گرفتند و پرسیدند که آیا به کمک نیاز داریم. به آن‌ها گفتم دور بمانند، مگر اینکه فقط بخواهند کشتی‌هایشان را با نفت پر کنند.

آن‌ها در مواقع لزوم بی‌فایده بودند، یک ببر کاغذی! دوباره! این توافق به هیچ وجه به لبنان مرتبط نیست، اما ما لبنان را دوباره بزرگ خواهیم کرد!

با تشکر از پاکستان و نخست وزیر بزرگ و فیلد مارشال آن، دو انسان فوق‌العاده! یک روز عالی و درخشان برای جهان!»،

■ ■ ■

■ ■ ■

در همین حال به‌نظر می‌رسد تصمیم جدید ایران درباره تنگه هرمز پس از تحقق آتش بس در لبنان که شرط و خط قرمز ایران بود، اعلام شده است. همچنین به تصریح وزیر خارجه، فرایند عبور کشتی‌ها تحت نظارت سازمان بنادر و کشتیرانی جمهوری اسلامی ایران انجام می‌شود. این به معنای الزام این شناورها به دریافت مجوز از این سازمان است. فرایند صدور مجوز نیز معنای کاملاً مشخصی دارد. عبور کشتی‌ها از یک مسیر مشخص انجام می‌شود که این مسیر توسط نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران تعیین شده و همه شناورهای عبوری الزماً باید از همین مسیر عبور کنند. طراحی این مسیر، هوشمندانه و آینده‌نگرانه انجام شده است. بماند که این مجوز شامل شناورهای نظامی نمی‌شود و البته فقط محدود به دوره آتش بس است. ایران با اعتماد به نفس کامل، اراده خود را بر تنگه هرمز همچنان اعمال می‌کند و این طرف آمریکایی است که باید جدیت خود را در پذیرش ایران مقتدر، در مذاکرات احتمالی پیش رو نشان دهد. همچنان که سفیر ایران در اسلام‌آباد هم نوشت: با دفاع قوی ایران، آتش بس در لبنان و بازگشایی تنگه هرمز، به دیپلماسی فرصتی داده شده است.

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

شکست حصار هرمز، جشن در ویرانه‌های بیروت چرا ایران «صلح موقت» را نمی‌پذیرد؟

همه با هیچ کس»، نه یک شعار، بلکه دکترین عملیاتی ایران است. در حالی که نتانیاهو زیر فشار خردکننده افکار عمومی شمال سرزمین‌های اشغالی برای تداوم اشغال‌گری دست‌وپا می‌زند، ایران با صبر راهبردی، به انتظار پذیرش شروط عادلانه‌اش توسط واشنگتن نشسته است.

■ ■ ■

■ ■ ■

■ تضاد روانی؛ از «لگوهای پیروزی» تا «هراس انرژی»
سطح اجتماع، ۲۴ ساعت گذشته شاهد یک تضاد عمیق روانی بود؛ در یک سو، بازگشت شکوهمندانه و جشن مردم لبنان در میانه آوارها، تصویر «شکست‌ناپذیری مقاومت» را به رخ جهان کشید؛ تصویری که در فضای مجازی با خلاقیت هنرمندان ایرانی و پاکستانی در قالب ویدئوهای نمادین لگو، ماشین تبلیغاتی غرب را خلع سلاح کرد. در سوی دیگر، هشدار هولناک رئیس آژانس بین‌المللی انرژی، لرزه بر اندام بازارهای آسیایی انداخت. و اقمیت سخت «کمبود سوخت جت و گازوئیل، در اروپا و آسیا ثابت کرد امنیت «تنگه‌های پاریک» با ناوهای جنگی تأمین نمی‌شود. حالا جهان فهمیده است که پیروز واقعی این جنگ، کشوری است که می‌تواند در اوج محاصره، نفت صادر کند، در اوج بمباران، روایت خود را جهانی کند و در اوج قدرت، از صلح پایدار سخن بگوید.

دیپلماسی استانی؛ راهکار رویارویی با محاصره دریایی

غیرضروری تلقی شود، اما در جمهوری اسلامی ایران اساساً بحث واگذاری و تفویض برخی اختیارات دولت به استانداران بیش از همه در چارچوب مقابله با تحریم‌ها ارائه شده است. در همین راستا آقای عراقچی، وزیر خارجه در اجلاسی به

همین منظور، از دیپلماسی استانی به عنوان راه تنفس در شرایط تحریمی یاد می‌کند: «یکی از راهبردهای مؤثر در اثر اثر کردن تحریم‌ها، استفاده از ظرفیت‌های منطقه‌ای و مرزی است». اما در مورد اینکه این دیپلماسی چه مزایایی در تقابل با تحریم‌ها و به‌طور خاص محاصره جدید دریایی ایجاد می‌کند به نکات و موارد زیر می‌توان اشاره کرد:۱. کاهش فشار و ایجاد راه‌گزیر برای همسایگان از تعارض منافع و یا از برنامه تحریم‌های اولیه و ثانویه آمریکا از روش‌هایی همچون انجام مبادلات در سطوح ایالتی و محلی، مبادلات مالی و ارزی خُرد و بدون جلب توجه و افزایش امکان مبادله تهاتر در مناطق همجوار مرزی و زمینی. ۲. افزایش ظرفیت‌های اقتصادی و تجاری دو جانبه به واسطه اقدام‌هایی همچون توسعه بازارچه‌ها و گذرگاه‌های مرزی، ایجاد مناطق آزاد تجاری، رونق هر چه بیشتر تجارت چمدانی ارائه و تبادل